

for at finfordele torvmassen end mer. Efterat torven er befriet for vandet saameget at der kun gjenstaar omkr. 10 a 15 % blir torven bri-kettert efter gamle kjendte metoder. Det færdige produkt blir altsaa torvbriketter med varmegærdi 4500—5000 kalorier. Om ønskes kan man kun tilvirke torvpulver, som kan benyttes til fyring av lokomotiver og stationære dampkjeler.

Store anlæg — millionforetagender — har forholdsvis liten interesse for os, fordi størstedelen av vore mange torvmyrer er relativt smaa. Vi har nu omkr. 200 almindelige maskintorvanlæg spredt rundt om i landet. Disse kan være i drift omkr. 2 maaneder i løpet av sommeren og kan da gjennemsnitlig hver producere 500 tons eller for samtlige anlæg 100 000 tons lufttør maskintorv, tilsvarende 50 000 tons kul eller kun nogen faa skibslaster, utgjørende en ringe brøkdæl av vort lands brændselsbehov.

Kunde man nu omdanne disse anlæg saaledes at de blev uavhengig av lufttørkningen, maatte de kunne holdes i drift omkr. 8 maaneder av aaret og i enkelte landsdeler hele aaret rundt baade nat og dag. Antages den gjennemsnitlige aarsproduktion at bli 5000 tons blir dette for 200 anlæg 1 mill. tons tilsvarende omkr. 600 000 tons kul eller $\frac{1}{3}$ av vor kulimport før krigen. Man maatte da ogsaa kunne gjøre regning paa at faa mange flere anlæg baade store og smaa. Da kan torvmyrene først komme til at bli en faktor i vor brændselsforsyning.

For at bringe dette paa det rene og høste erfaringer for hvordan an-læggene bør indrettes paa billigste maate bør man jo før jo heller faa et litet demonstrationsanlæg her i landet hvormed der sam-tidig kan foretages forsøk. Dette burde kunne henlægges til Det Norske Myrselskaps Forsøkstorvfabrik ved torvskolen i Vaaler i Solør. Her har man brændtorvmateriale av forskjellig slags beskaffenhet, man har de mest tidsmessige torvbearbeidelsesmaskiner og man har elektrisk driv-kraft til disposition. Forsøkene burde da kunne kontrolleres av Varme-kraftslaboratoriet ved Norges Tekniske Høiskole, men man bør dog ikke stille sig altfor store forhaapninger om at det skal gaa bra med en gang, alt nyt har jo sine børnesygdomme og der kan opstaa vanskelig-heter, hvor man mindst aner.

For den moderne teknik burde der dog ikke være noget som heter vanskeligheter, det gjælder kun at finde disse, lære dem at kjende og saa overvinde dem.

NYE MEDLEMMER.

LIVSVARIGE:

Fylkesagronom Gunnar Aaseth, Leangen st.

AARSBETALENDE:

Aasen Torvstrøanlæg, Aasen.	Arnt G. Eyland, Hegg, Reine st.
Herredsagronom B. Aasmo, Risøy-hamn.	A. Hautveit, Gulafjord, Sogn.
Ole Chr. Aspaas, gaardbruker, Alvdal.	Hedebruket Herning, Danmark.
Lauritz Berg, Vaaler i Solør.	Olaf Rundberget, Vaaler i Solør.
J. Byrkjeland, Stene.	Gunnar A. Vallemoen, Sør-Audne-dal.
Andreas Eikeland, V. Moland.	N. G. Røang, Bjørgo st.